

Arrest

nr. 340 636 van 6 februari 2026
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: 1. ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

2. ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die een onbepaalde nationaliteit heeft, op 12 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 3 september 2025.

Gezien het verzoekschrift dat X, die een onbepaalde nationaliteit heeft, op 18 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 3 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 18 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 13 november 2024 binnenkwam, diende op 14 november 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 29 februari 2024 werd verzoeker de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland.

1.3. Op 3 september 2025 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 4 september 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 14/11/2024
Overdracht CGVS: 24/04/2025

U werd op 25 juni 2025 op het Commissariaat-generaal gehoord van 13.35 uur tot 16.20 uur, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, Meester Selçuk BULUT, loco Meester Marie-Christine WARLOP, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Gaza-stad en van Palestijnse afkomst. U verliet Gaza op 27 september 2023. Uw vertrek uit Gaza was ingegeven door de algemene veiligheidssituatie en de moeilijke socio-economische situatie daar. U kon er geen leven opbouwen, had er geen werk of toekomst. U reisde via Egypte en Turkije naar Griekenland, waar u op 10 oktober 2023 aankwam. U stond vingerafdrucken af en kwam terecht in het opvangcentrum van Samos. Op 7 december 2023 diende u op Samos een verzoek om internationale bescherming in. Op 29 december 2023 werd u samen met 11 andere mannen in het opvangcentrum beschuldigd van het stelen van een fornuis. U werd meegenomen naar het politiekantoor in het opvangcentrum, waar u op een zeer slechte manier ondervraagd werd. Eén van de politieagenten had in de gaten dat u gestudeerd had en zei u dat het beter was om te zwijgen omdat u anders naar het ziekenhuis in plaats van naar een cel gebracht zou worden. Vervolgens werd u samen met anderen naar een politiekantoor in het stadscentrum overgebracht, waar jullie door dronken agenten vastgebonden, mishandeld en vernederd werden. U werd vastgebonden met draad en zo over de grond meegesleept. Daarnaast moest u stampen en boksen incasseren en werd u met één hand aan een houder voor handgel aan de muur geboeid. U bleef een nacht in de cel en de volgende namiddag moest u samen met de andere verdachten voorkomen in de rechtbank. Wegens gebrek aan bewijs werden alle verdachten vrijgesproken en mochten jullie terugkeren naar het opvangcentrum. Op 29 februari 2024 verkreeg u de vluchtelingenstatus van de Griekse autoriteiten, wat u op 6 maart 2024 via een e-mail te weten kwam. Op 12 maart 2024 verliet u Samos en ging u met het vliegtuig naar Thessaloniki. Daar verbleef u in gedeelde woningen. Met behulp van een advocaat vroeg u een ADET (verblijfsvergunning) en een reisdocument aan, die u op 15 mei 2024 ontving. Op 27 mei 2024 vertrok u naar Kreta omdat u een werkaanbod kreeg. U verbleef daar eveneens in een gedeelde woning. U werkte in een restaurant, waar u de afwas deed en poetste. Eén van de medewerkers, M [...], slingerde u racistische beledigingen naar het hoofd. Na verloop van tijd ontwikkelde u door het hete water en de chemische producten brandwonden aan uw vingers. U verzocht uw werkgever om handschoenen, maar kreeg er geen en u kon zelf enkel korte handschoenen vinden in de stad. Op 18 oktober 2024 stopte u met dit werk. Op 6 november 2024 vertrok u met de boot naar Athene. Op 13 november reisde u met het vliegtuig naar België en de volgende dag diende u een verzoek om internationale bescherming in.

U stelt niet naar Griekenland te kunnen terugkeren omdat u er geen stabiel leven kan opbouwen, er geen begeleiding is, u een werkongeval had en geen medische bijstand kreeg, u door de politie mishandeld werd en er racisme heerst

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer (kopieën tenzij anders aangegeven): uw originele ADET; uw originele Griekse reisdocument; uw originele Palestijnse paspoort; uw Palestijnse identiteitskaart; uw geboorteakte; een UNRWA registration card en UNRWA record; 3 certificaten van de middelbare school; een transcript, diploma en certificaat van uw hogere studies in Gaza; een certificaat van een cursus Engels in Gaza; 5 foto's van uw verwoest huis in Gaza; 6 foto's van uw familie in een tentenkamp; een vertreklijst uit Gaza; 3 bewijzen van geldtransfers naar Griekenland; een foto van u in een Grieks opvangcentrum; 2 foto's van blaren op uw vingers; vliegtickets Samos-Thessaloniki en Athene-Frankfurt; een bewijs van een cursus Nederlands; een USB-stick met daarop 3 foto's van uw nek met een rode vlek, 4 video's van uw familie in een tentenkamp en een video van uw verwoest huis in Gaza.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden aan u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn [Eurodac Marked Record d.d. 20/12/2024], blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop

onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft.

Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van

zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Er moet vooreerst in dit verband opgemerkt worden dat uw bewering dat u in Griekenland alles probeerde om een stabiel leven op te bouwen, maar dat het onmogelijk was, moeilijk te verzoenen is met het feit dat u België als uw einddoel beschouwde en Griekenland voor u slechts een tussenstation was (CGVS, p. 7). Voorts moet er op uw eerder kort verblijf van 6 maanden na het ontvangen van uw vluchtelingenstatus gewezen worden. Voorgaande achtergrond bij uw statuut in Griekenland dient dan ook danig in rekening gebracht te worden bij uw verklaringen aangaande het eerbiedigen van uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in dat land.

Vervolgens blijkt dat u beschikte over alle nodige documenten om uw leven als erkend vluchteling in Griekenland uit te bouwen, met name een ADET (verblijfsvergunning), AFM (fiscaal registratienummer) en AMKA (sociale zekerheidsnummer) (CGVS, p. 8).

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf. Zoals u ook gedaan heeft, waardoor u aldus over een geldige AFM beschikt.

U vond werk op Kreta, waar u afwaste en schoonmaakte in een keuken. Deze job vond u via uw persoonlijk netwerk (CGVS, p. 10).

Uiteindelijk verdiende u genoeg om geld te sparen voor uw reis naar Athene en verder naar België (CGVS, p. 11). Gelet op het voorgaande heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u bij terugkeer naar Griekenland geen toegang toe zal hebben om aldus in uw (financiële) noden, zoals o.m. huisvesting, te voorzien.

Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat u toegang had tot huisvesting. In Thessaloniki verbleef u één nacht in een moskee, twee dagen bij vriend en vervolgens vond u via uw persoonlijk netwerk een gedeelde woning. In Kreta verbleef u eveneens in een gedeelde woning (CGVS, p. 9). Uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Griekenland geen passende huisvesting zou kunnen regelen.

Voorts kreeg u lessen Grieks in het opvangcentrum. In Thessaloniki is er volgens u geen school (CGVS, p. 10), iets wat u weliswaar zegt zonder er informatie over te hebben gekregen. Uit de beschikbare informatie, die toegevoegd werd aan het administratief dossier, blijkt dat er wel degelijk (gratis) taallessen voorhanden zijn in Thessaloniki, alsook op Kreta, de twee plaatsen waar u na uw erkenning uw tijd doorbracht.

Verder blijkt dat u voldoende zelfredzaam bent en dat u beschikt over een netwerk en financiële mogelijkheden. U behaalde een bachelor burgerlijk ingenieur in Gaza en spreekt naar eigen zeggen redelijk goed Engels. U was in staat om succesvol administratieve procedures te doorlopen om de nodige documenten te bekomen, hoewel u van de ene organisatie naar de andere doorgestuurd werd (CGVS, p. 8). Tijdens deze procedure had u toegang tot een advocaat en won u advies in van kennissen die reeds voor u in Griekenland verbleven (CGVS, p. 9). U vond de weg naar gratis maaltijden en naar de hulporganisatie Adama (CGVS, p. 10). U werd financieel gesteund door uw neef S.A [...] die in Duitsland woont, daar de

nationaliteit verwierf en werkt als informaticus. Zo stuurde hij een keer 100 euro en betaalde hij u vliegtuigtickets van Samos naar Thessaloniki en van Athene naar Frankfurt (CGVS, p. 5-6). Ter staving hiervan legde u bewijzen van financiële transacties neer waaruit afgeleid kan worden dat u minstens 726,5 euro ontving. Uit niets blijkt dan ook dat u bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen en niet opnieuw beroep zou kunnen doen op uw netwerk om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u.

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

U verklaart dat u uw vingers verbrandde door warm water en chemische producten – ter staving legde foto's neer van blaren op uw vingers – en geen hulp of medische bijstand kreeg (CGVS, p. 12). Dit zegt u echter zonder ooit naar een ziekenhuis of dokter geweest te zijn. U zegt louter dat u geen tijd had hiervoor en dat u medicijnen kocht in een apotheek (CGVS, p. 16). Gezien uw profiel van hoogopgeleide, gezonde jongeman mag er meer initiatief van u verwacht worden, zeker omdat het hier niet om een plots ongeval maar om een langdurig proces ging (CGVS, p. 16), wat u dus voldoende tijd gaf om de nodige stappen te zetten. Hoewel u nog steeds gevoelige huid heeft (CGVS, p. 15), zegt u niet te weten of het nut heeft om hier in België naar de dokter te gaan (CGVS, p. 16), wat de ernst van uw huidige klachten danig relativeert.

Wat betreft uw verklaring dat u 'psychisch diep geraakt' bent door alles wat u in Griekenland meemaakte (CGVS, p. 14), blijkt dat u noch in Griekenland, noch in België ooit psychische hulp zocht. U besluit met de woorden dat u geen psychische problemen meer heeft en geen psycholoog of psychiater nodig heeft (CGVS, p. 17).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Wat betreft het racisme waarmee u te kampen kreeg (CGVS, p. 12), blijkt dat het ging om één enkele vrouw op uw werk die u scheldwoorden naar het hoofd slingerde (CGVS, p. 15). Dit is uiteraard laakbaar, maar onvoldoende ernstig om te gewagen van systematisch racisme dat u zou verhinderen om aan de Griekse samenleving deel te nemen. Er kan hierbij opgemerkt worden dat uw baas, hoewel hij niet kon verhinderen dat deze vrouw u uitschold, sympathie koesterde voor u. Hij zei namelijk dat hij niet wilde dat u zou vertrekken omdat u een goede werkracht was (CGVS, p. 16).

Wat betreft de mishandeling door de politie die u eind december 2023 éénmalig te beurt gevallen zou zijn in het kader van de valse beschuldiging van het stelen van een fornuis in het opvangcentrum van Samos (CGVS, p. 11), moet vooreerst worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Daarnaast moet er vastgesteld worden dat u geen enkel bewijs neerlegt van uw arrestatie en het daarop volgende proces in de rechtbank. Dit is zeer merkwaardig aangezien u er door een tolk ter plaatse op attent gemaakt werd dat u documenten hiervan moest krijgen (CGVS, p. 13). Gevraagd of u achteraf nog informeerde naar documenten, antwoordde u van niet. Plots zei u dat u wel degelijk contact opnam met een advocaat, maar dat die zei dat u een advocaat uit Samos moest contacteren. Dit liet u echter na omdat u daar niemand kent (CGVS, p. 15). De vaststelling dat u geen begin van bewijs neerlegt, zet de

nodige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van dit incident. Hoewel u verklaarde dat u geboeid, gebokst, gestampt en over de grond gesleept werd (CGVS, p. 11), leverde u dit geen fysieke problemen op (CGVS, p. 14). Uit de foto's van de rode vlek in uw nek kan niet opgemaakt worden om welke kwetsuur met welke ernst het gaat, noch waar, wanneer en in welke omstandigheden ze opgelopen werd.

Wat er ook van zij, uit niets blijkt dat u naar aanleiding van het door u ondervonden probleem geen of onvoldoende beroep kon doen op de in Griekenland beschikbare beschermingsmogelijkheden. Uit het feit dat u vrijgelaten werd bij gebrek aan bewijs afgeleid worden dat het Griekse rechtssysteem zijn werk deed, zelfs al had u naar eigen zeggen geen advocaat (CGVS, p. 14). U liet na om de mishandeling door de politie aan te klagen bij de bevoegde instanties. Hiernaar gepeild, zei u dat u bang was dat dit gevolgen zou hebben voor uw asielpcedure en u daarom geen klacht wou indienen. U werd echter geïnformeerd door een advocaat dat dit volledig losstond van uw asielpcedure en na het verkrijgen van uw vluchtelingenstatus nam u evenmin initiatief om dit aan te klagen. Daarnaast deed u geen beroep op een vluchtelingenorganisatie om u bij te staan (CGVS, p. 14-15).

Niets wijst er dan ook op dat u in geval van eventuele problemen bij een terugkeer naar Griekenland, en als begunstigde van internationale bescherming, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/ of bescherming door de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten naar aanleiding van het reeds gebeurde incident of bij eventuele nieuwe problemen. Nochtans impliceert hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Gelet op het geheel van bovenstaande, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De documenten die u in het kader van uw verzoek neerlegde kunnen de voorgaande vaststellingen niet wijzigen.

Uw Palestijns paspoort, identiteitskaart en geboorteakte tonen uw identiteit en afkomst aan, die niet ter discussie staan. Uw UNRWA registratie card, UNRWA record, schooldocumenten, universiteitsdocumenten, vertreklijst, de foto's en video's van uw verwoest huis en van uw familie in een tentenkamp tonen verder uw afkomst uit Gaza aan. Uw verzoek wordt echter ten aanzien van Griekenland beoordeeld. Uw vliegtickets tonen louter uw reisbewegingen aan, die evenmin ter discussie staan. Het bewijs van uw cursus Nederlands houdt geen verband met uw asielmotieven. Voor zover u met de foto van u in het opvangcentrum wil aantonen dat de leefomstandigheden daar ondermaats waren, moet opgemerkt worden moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Uw ADET, reisdocument, de foto van uw vingers, de foto's van uw nek, de bewijzen van geldtransfers werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."

2. De rechtspleging

2.1. Tegen de bestreden beslissing werd beroep aangetekend bij verzoekschrift van 12 september 2025, ingediend door advocaat D. GEENS en gekend bij de Raad onder rolnummer 347 638. Bij verzoekschrift van 18 september 2025, ingediend door advocaat M. WARLOP en gekend bij de Raad onder rolnummer 348 077, werd eveneens beroep ingediend tegen voormelde beslissing.

Met toepassing van artikel 39/68-2, van de Vreemdelingenwet worden de beroepen van rechtswege gevoegd. Ter terechtzitting wordt gevraagd dat de Raad uitspraak zal doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 347 638.

Verzoeker wordt geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer 348 077.

2.2. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikel 4 van het EU-handvest;
- Artikel 57/6, § 3, van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel, de redelijke termijneis, het vertrouwensbeginsel, het rechtzekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Vooreerst betoogt verzoeker dat de termijn vooropgezet in artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet werd overschreden.

Voorts meent verzoeker dat zijn verleende beschermingsstatus mogelijk niet langer actueel is.

Verzoeker meent dat hij in Griekenland geen bescherming tegen *refoulement* geniet en loopt aldaar een risico op onmenselijke en vernederende behandeling.

Verzoeker werd genoopt Griekenland te verlaten vanwege de mensonwaardige omstandigheden. Hoewel verzoeker formeel erkend is als vluchteling in Griekenland, blijkt uit zijn verklaringen dat hij aldaar geconfronteerd werd met systematische tekortkomingen in de uitoefening van zijn fundamentele rechten.

Verzoeker betoogt als volgt:

“De heer H [...] werd eind december 2023, in de context van een valse diefstalbeschuldiging in het Samos-opvangcentrum, door politieagenten vastgebonden, geslagen, over de grond gesleept en vernederd. Hij bracht een nacht in de cel door, verscheen de volgende dag voor de rechtbank en werd vrijgesproken wegens gebrek aan bewijs.

Dat hij—als erkend vluchteling in spé, in een taal die hij niet beheerste—geen processtukken heeft bekomen of nadien geen klacht indiende uit vrees voor repercussies, doet aan de geloofwaardigheid van het geweld niet af. Het illustreert precies de drempels om in Griekenland doeltreffende bescherming in te roepen. De vrijspraak bewijst niets over het politieoptreden, enkel dat de strafrechter geen bewijs vond van diefstal. De redenering in de beslissing dat “het rechtssysteem zijn werk deed” miskent het onderscheid tussen vervolging wegens diefstal en onderzoek naar politiegeweld, en verlegt de bewijslast onredelijk naar het slachtoffer.

Vervolgens is er het werkgerelateerde ongeval in Kreta.

Als afwasser werd hij langdurig blootgesteld aan heet water en chemicaliën, wat leidde tot brandwonden en blijvende overgevoeligheid van de huid. Hij kreeg geen beschermingshandschoenen van de werkgever en racistische scheldpartijen door een collega bleven zonder effectief ingrijpen. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verwijt hem dat hij niet naar een ziekenhuis ging, maar gaat voorbij aan de reële belemmeringen die het zélf aanhaalt (taal, toegang, tolken) en aan het feit dat hij wel degelijk medicatie bij de apotheek zocht. Van een hoogopgeleide, maar net in Griekenland erkende vluchteling

verwachten dat hij, midden een precaire woon- en werksituatie, een volwaardig medisch traject start, is geen redelijke maatstaf.

De bestreden beslissing minimaliseert bovendien de ernst van de klachten met de redenering dat hij in België nog geen arts raadpleegde. Dit zegt niets over het risico dat hij in Griekenland opnieuw in dezelfde onveilige arbeidssituaties verzeilt, wél iets over de schaamte en drempels die slachtoffers van uitbuiting ervaren.

De lezing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen over “zelfredzaamheid” is voorts selectief.

Het feit dat de heer H [...], geholpen door een neef, tijdelijk gedeelde woonst vond en een laagbetaalde, gevaarlijke job aannam, bewijst geen duurzame integratie noch een vangnet bij terugkeer. Privé-solidariteit kan niet als substituut voor staatsverantwoordelijkheid dienen.

De beslissing haalt aan dat hij over ADET/AFM/AMKA beschikte en dus toegang “kon” hebben tot arbeid, bank en huur. Maar ze gaat voorbij aan de feitelijke realiteit dat die “toegang”—zelfs waar ze formeel bestaat—voor terugkerende statushouders vaak stopt op adressenvereisten, wachttijden en de-activaties, precies de problematiek die het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen elders in de beslissing erkent.

Bovendien verliet hij Kreta en Griekenland na een korte erkenningsperiode; een duurzaam woonof werktraject was niet opgebouwd en bestaat vandaag niet om op terug te vallen.

Dat hij “genoeg spaarde om een ticket te kopen” kan geen argument zijn dat hij ook morgen in Athene of Thessaloniki woonruimte zal vinden in een krappe markt en zonder network. Het is het tegendeel: een teken van noodgedwongen mobiliteit om onveilige arbeid en vijandigheid te ontvluchten.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen reduceert racistische vijandigheid op de werkvloer tot “één vrouw” die hem uitschold en wijst op de sympathie van de baas. Dat miskent de asymmetrie van de arbeidsrelatie, de afhankelijkheid van werkgevers voor loon, papieren en huisvesting, en de impact van repeterende micro-agressies op iemands psychische integriteit. Het besluit dat er “geen systematisch racisme” is, is bovendien irrelevant voor art. 3 EVRM: de vraag is niet of Griekenland algemeen faalt, maar of déze verzoeker bij terugkeer reëel risico loopt op vernederende behandeling via een combinatie van racistische vijandigheid, onveilige arbeid en gebrek aan effectieve remedie.

Cruciaal is de cumulatieve inschatting van zijn “voorzienbare levensomstandigheden” bij terugkeer: (i) geen gegarandeerde huisvesting, enkel eerdere tijdelijke gedeelde verblijven; (ii) eerdere tewerkstelling in onveilige, laaggekwalificeerde arbeid zonder beschermingsmiddelen; (iii) reëel risico op herhaling van letsels zonder effectieve toegang tot zorg en tolken; (iv) aantoonde negatieve ervaringen met politie en afwezigheid van feitelijke toegang tot klachtmechanismen; (v) ontbreken van een actueel Grieks sociaal netwerk nu hij intussen in België tracht te herstellen en integreren. Al deze elementen samen maken het verschil tussen louter “moeilijke socio-economische omstandigheden” en een reëel risico op een toestand die de menselijke waardigheid aantast.

De beslissing zegt wel dat “meer voorzichtigheid” geboden is bij Griekenland, maar past die voorzichtigheid vervolgens niet toe op het concrete profiel van de heer H [...].

Ook procedureel schiet de motivering in de bestreden beslissing tekort.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen rekent hem aan dat hij “België als einddoel beschouwde” en slechts zes maanden na erkenning in Griekenland bleef. Dit zegt niets over de wettigheid van zijn huidige verzoek, noch over het risico bij terugkeer; het kleurt enkel zijn subjectieve intentie, die irrelevant is voor art. 3 EVRM. De beslissing verwijst naar het bestaan van ngo’s, integratiecentra en taallessen in Thessaloniki en Kreta, maar dat zijn algemene voorzieningen; zonder te toetsen of en hoe déze verzoeker er effectief toegang toe zal hebben (taal, wachttijden, adressen, inschrijvingsdrempels), volstaat zo’n verwijzing niet om een reëel risico te ontcrachten. De motiveringsplicht vergt meer dan het opsommen van websites. Dit vergt een toets of die diensten voor hem, met zijn concrete voorgeschiedenis, de facto beschikbaar en toereikend zijn.

Voorts veronachtzaamt de bestreden beslissing de actuele situatie in België. De heer H [...] volgt Nederlands en zet hier stappen richting stabiliteit en herstel. Dat is relevant voor de proportionaliteit van een terugkeer naar de plaats waar hij net geweld en uitbuiting ondervond, en het toont dat de beweerde “onwil” om te integreren onterecht is.”

Vervolgens belicht verzoeker de administratieve moeilijkheden die begunstigden om internationale bescherming ondervinden alsook de algemene situatie in Griekenland aan de hand van landeninformatie waaronder rapporten van HRW van 2024 en UNCHR van februari 2024.

3.1.2. Op 8 december 2025 legt verzoeker een aanvullende nota neer met landeninformatie aangaande de situatie in Griekenland, waaronder het AIDA-verslag van september 2025. Tevens wordt een brief gevoegd van Griekse NGO's van november 2025 die kritiek uit op een stuk landeninformatie van CEDOCA, "*Grèce: aide aux migrants*" van 25 juli 2025.

3.1.3. Op 9 december 2025 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer waarin de volgende landeninformatie wordt gevoegd:

- AIDA/ECRE, "*Country Report: Greece. Update 2023*" van juni 2024;
- AIDA/ECRE, "*Country Report: Greece. Update 2024*" van september 2025;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Verlag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van september 2024;
- RSA/PRO ASYL, "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van maart 2024;
- RSA, "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" van maart 2025;
- Europese Commissie, "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*" van 4 april 2025;
- Cedoca, "*COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*" van 17 september 2025;
- Pressemitteilung Bundesverwaltungsgericht nr. 30/2025 van 16 april 2025;
- Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2 september 2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing 2BvR 1425/24 van 1 april 2025;
- Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025.

3.2. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;"

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

"Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoonbaar dat hij niet kan rekenen op die bescherming." (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat verzoeker reeds bescherming genoot in een EU-lidstaat, met name Griekenland.

3.3.1. Verzoeker voert aan dat de beslissingstermijn van vijftien dagen voorzien in artikel 57/6, § 3, derde lid, van de Vreemdelingenwet niet werd gerespecteerd door de commissaris-generaal, waardoor deze volgens

hem niet meer over de mogelijkheid zou hebben beschikt om zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te beschouwen op grond van artikel 57/6, § 3, 3°, van de voormelde wet. De Raad wijst er in dit verband op dat de in artikel 57/6, § 3, van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 15 werkdagen, die begint te rekenen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een termijn van orde betreft en – in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden betoogd – de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Een overschrijding ervan wordt in deze beroepsprocedure niet gesanctioneerd.

3.3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 29 februari 2024 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 28 februari 2027. Tevens kreeg verzoeker een Grieks reisdocument geldig tot 11 april 2029 (Landeninformatie, stuk 6, nr. 7, CEDOCA aanvraag derde landen van 20 augustus 2025; Documenten, stuk 5, nrs. 1-2).

Verzoeker stelt de actualiteit van zijn beschermingsstatus in vraag, maar brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over deze beschermingsstatus zou beschikken.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

3.3.3. Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, "*Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a.*", gesteld dat:

- *"in het kader van het gemeenschappelijk Europees asieltelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM",*
- *"Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt",*
- *"Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken".*

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- *"alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak";*
- *"Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onvereenigbaar is met de menselijke waardigheid";*

- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

3.3.4. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met informatie van UNCHR en het HRW-rapport van 2024 en het UNHCR-rapport van februari 2024, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*”(HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepubliek Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

3.3.5. In de bestreden beslissing komt naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoede kan worden afgeleid.

3.3.6. Verzoeker, een zeventwintigjarige man, maakt verder niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen en neergelegde attesten kan niet blijken dat hij kampt met ernstige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud wel psychisch diep geraakt te zijn geweest door zijn ervaringen in Griekenland, maar legde hiervan tot op heden geen enkel attest neer (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 14, 17).

Verder stelde verzoeker nog steeds een 'gevoelige' huid te hebben ten gevolge van een brandwonde, maar stelde tegelijkertijd dat het geen nut had om naar een dokter te gaan in België, hetgeen de ernst van deze problematiek zodanig relateert dat er hieruit geen enkele kwetsbaarheid kan worden vastgesteld (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 15-16).

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

3.3.7. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstrekt zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

3.3.8. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat hij op 29 februari 2024 de vluchtelingenstatus verkreeg (Landeninformatie, stuk 6, nr. 7, CEDOCA aanvraag derde landen van 20 augustus 2025; Documenten, stuk 5, nrs. 1-2). Verzoeker vertrok reeds op 13 november 2024 uit Griekenland (DVZ-verklaring, stuk 7, vraag nr. 33; notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 11). Verzoeker verbleef acht maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een zulks kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland. Bovendien verklaarde verzoeker expliciet dat Griekenland slechts een 'tussenstation' was en dat België zijn eindbestemming was (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7).

De bestreden beslissing stelt op terrechte wijze het volgende omtrent verzoekers zelfredzaamheid:

"U vond werk op Kreta, waar u afwaste en schoonmaakte in een keuken. Deze job vond u via uw persoonlijk netwerk (CGVS, p. 10). Uiteindelijk verdiende u genoeg om geld te sparen voor uw reis naar Athene en verder naar België (CGVS, p. 11). Gelet op het voorgaande heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u bij terugkeer naar Griekenland geen toegang toe zal hebben om aldus in uw (financiële) noden, zoals o.m. huisvesting, te voorzien.

Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat u toegang had tot huisvesting. In Thessaloniki verbleef u één nacht in een moskee, twee dagen bij vriend en vervolgens vond u via uw persoonlijk netwerk een gedeelde woning. In Kreta verbleef u eveneens in een gedeelde woning (CGVS, p. 9). Uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Griekenland geen passende huisvesting zou kunnen regelen.

Voorts kreeg u lessen Grieks in het opvangcentrum. In Thessaloniki is er volgens u geen school (CGVS, p. 10), iets wat u weliswaar zegt zonder er informatie over te hebben gekregen. Uit de beschikbare informatie, die toegevoegd werd aan het administratief dossier, blijkt dat er wel degelijk (gratis) taallessen voorhanden zijn in Thessaloniki, alsook op Kreta, de twee plaatsen waar u na uw erkenning uw tijd doorbracht.

Verder blijkt dat u voldoende zelfredzaam bent en dat u beschikt over een netwerk en financiële mogelijkheden. U behaalde een bachelor burgerlijk ingenieur in Gaza en spreekt naar eigen zeggen redelijk goed Engels.

U was in staat om succesvol administratieve procedures te doorlopen om de nodige documenten te bekomen, hoewel u van de ene organisatie naar de andere doorgestuurd werd (CGVS, p. 8). Tijdens deze procedure had u toegang tot een advocaat en won u advies in van kennissen die reeds voor u in Griekenland verbleven (CGVS, p. 9).

U vond de weg naar gratis maaltijden en naar de hulporganisatie Adama (CGVS, p. 10). U werd financieel gesteund door uw neef S.A [...] die in Duitsland woont, daar de nationaliteit verwierf en werkt als informaticus. Zo stuurde hij een keer 100 euro en betaalde hij u vliegtuigtickets van Samos naar Thessaloniki en van Athene naar Frankfurt (CGVS, p. 5-6). Ter staving hiervan legde u bewijzen van financiële transacties neer waaruit afgeleid kan worden dat u minstens 726,5 euro ontving. Uit niets blijkt dan ook dat u bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen en niet opnieuw beroep zou kunnen doen op uw netwerk om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.”

Verzoekers zelfredzaamheid, gepaard met zijn korte verblijf in Griekenland en zijn verklaring dat België zijn uiteindelijke bestemming was, noopt tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen, ook al hij beschikte hij duidelijk over de daartoe benodigde capaciteiten.

Het verweer van verzoeker in zijn verzoekschrift dat stelt dat verzoekers korte verblijf en intentie niet van belang zijn, is niet dienstig, daar deze elementen naar oordeel van de Raad van doorslaggevend belang zijn bij het inschatten van verzoekers capaciteiten om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen zonder in een situatie van verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dat verzoeker stappen tot integratie zet in België staat verder los van diens attitude tegenover Griekenland. Voorts kan wel degelijk genoegzaam uit de bestreden beslissing worden vastgesteld dat verzoeker toegang kan krijgen tot taallessen.

Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien. Waar hij in zijn verzoekschrift een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigen van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat verzoeker eraan voorbij dat deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

3.3.9. Waar verzoeker verklaart dat hij bij aankomst in Griekenland onderworpen werd onderworpen aan mensonterende omstandigheden, overweegt de Raad dat deze feiten zich op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context situeren. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van zijn situatie als begunstigde van internationale bescherming aan wiens status diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

3.3.10. Waar verzoeker gewag maakt discriminatie en racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is. Inzake het incident waarmee verzoeker werd geconfronteerd stelt de bestreden beslissing op goede gronden het volgende:

“Wat betreft het racisme waarmee u te kampen kreeg (CGVS, p. 12), blijkt dat het ging om één enkele vrouw op uw werk die u scheldwoorden naar het hoofd slingerde (CGVS, p. 15).

Dit is uiteraard laakbaar, maar onvoldoende ernstig om te gewagen van systematisch racisme dat u zou verhinderen om aan de Griekse samenleving deel te nemen.”

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift beweert dat er geen sprake moet zijn van systematisch racisme om tot een mensonwaardig bestaan te besluiten in Griekenland, overweegt de Raad dat een enkel racistisch incident niet tot de conclusie kan leiden dat de grondrechten van verzoeker in Griekenland niet worden

eerbiedigt, hetgeen wel degelijk de maatstaf is die moet worden gehanteerd (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 88).

3.3.11. Wat verzoekers incident met de politie betreft overweegt de bestreden beslissing terdege:

“Wat betreft de mishandeling door de politie die u eind december 2023 éénmalig te beurt gevallen zou zijn in het kader van de valse beschuldiging van het stelen van een fornuis in het opvangcentrum van Samos (CGVS, p. 11), moet vooreerst worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Daarnaast moet er vastgesteld worden dat u geen enkel bewijs neerlegt van uw arrestatie en het daarop volgende proces in de rechtbank. Dit is zeer merkwaardig aangezien u er door een tolk ter plaatse op attent gemaakt werd dat u documenten hiervan moest krijgen (CGVS, p. 13). Gevraagd of u achteraf nog informeerde naar documenten, antwoordde u van niet. Plots zei u dat u wel degelijk contact opnam met een advocaat, maar dat die zei dat u een advocaat uit Samos moest contacteren. Dit liet u echter na omdat u daar niemand kent (CGVS, p. 15). De vaststelling dat u geen begin van bewijs neerlegt, zet de nodige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van dit incident. Hoewel u verklaarde dat u geboeid, gebokst, gestampt en over de grond gesleept werd (CGVS, p. 11), leverde u dit geen fysieke problemen op (CGVS, p. 14). Uit de foto's van de rode vlek in uw nek kan niet opgemaakt worden om welke kwetsuur met welke ernst het gaat, noch waar, wanneer en in welke omstandigheden ze opgelopen werd.

Wat er ook van zij, uit niets blijkt dat u naar aanleiding van het door u ondervonden probleem geen of onvoldoende beroep kon doen op de in Griekenland beschikbare beschermingsmogelijkheden. Uit het feit dat u vrijgelaten werd bij gebrek aan bewijs afgeleid worden dat het Griekse rechtssysteem zijn werk deed, zelfs al had u naar eigen zeggen geen advocaat (CGVS, p. 14). U liet na om de mishandeling door de politie aan te klagen bij de bevoegde instanties. Hiernaar gepeild, zei u dat u bang was dat dit gevolgen zou hebben voor uw asielprocedure en u daarom geen klacht wou indienen. U werd echter geïnformeerd door een advocaat dat dit volledig losstond van uw asielprocedure en na het verkrijgen van uw vluchtelingenstatus nam u evenmin initiatief om dit aan te klagen. Daarnaast deed u geen beroep op een vluchtelingenorganisatie om u bij te staan (CGVS, p. 14-15).”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de door hem geschetste gang van zaken en het ontbreken van documenten net de drempels illustreert in Griekenland met betrekking tot het justitiële apparaat. Dit verweer miskent echter de pertinente, omstandige motieven van de bestreden beslissing inzake het feit dat verzoeker gebruik kon maken van een tolk én een advocaat contacteerde. Bijgevolg kan worden verwacht dat verzoeker in staat was om toch enig bewijsstuk te reproduceren, *quod non*.

Waar verzoeker betoogt dat de vrijspraak niets zegt over het politieoptreden, gaat hij zodoende voorbij aan het gegeven dat hij zelf verzaakte om enige klacht in te dienen, desondanks dat hij bijstand kreeg van een advocaat die hem verzekerde dat een zulke klacht geen effect had op de asielprocedure. Indien verzoeker het politieoptreden wilde aanklagen had hij daartoe de kans, doch liet dit na te doen. Verzoeker kan dan ook niet ernstig voorhouden dat er sprake is van een fundamentele tekortkoming wat het politionele apparaat betreft. De Raad benadrukt ook dat een persoonlijke negatieve ervaring met de politie niet automatisch betekent dat de autoriteiten in Griekenland niet in staat zijn om passende bescherming te bieden.

3.3.12. Inzake de verwondingen die verzoeker opliep tijdens zijn werkzaamheden, wordt door de bestreden beslissing nog op pertinente wijze het volgende opgemerkt:

“U verklaart dat u uw vingers verbrandde door warm water en chemische producten – ter staving legde foto's neer van blaren op uw vingers – en geen hulp of medische bijstand kreeg (CGVS, p. 12). Dit zegt u echter zonder ooit naar een ziekenhuis of dokter geweest te zijn.

U zegt louter dat u geen tijd had hiervoor en dat u medicijnen kocht in een apotheek (CGVS, p. 16). Gezien uw profiel van hoogopgeleide, gezonde jongeman mag er meer initiatief van u verwacht worden, zeker omdat het hier niet om een plots ongeval maar om een langdurig proces ging (CGVS, p. 16), wat u dus voldoende tijd gaf om de nodige stappen te zetten. Hoewel u nog steeds gevoelige huid heeft (CGVS, p. 15), zegt u niet te weten of het nut heeft om hier in België naar de dokter te gaan (CGVS, p. 16), wat de ernst van uw huidige klachten danig relativeert.”

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat dit blijkt geeft van systematisch onveilige werkomstandigheden en een gebrekkige toegang tot de gezondheidszorg, maar gaat zodoende voorbij aan de vaststellingen van de bestreden beslissing dat hij zelf geen enkele stap ondernam om de situatie te corrigeren.

3.3.13. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

3.3.14. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer RvV X

Artikel 3

Het beroep in de zaak met rolnummer RvV X wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP